

end jeg har gjort; men, da Tiden er saa langt fremrykket, og der intet Ændringsforslag foreligger, skal jeg ikke opholde Thinget længere. Jeg har, som sagt, sølt mig opfordret til dog at bringe denne Sag paa Bane.

Formanden: Jeg stod i den Formening, at denne Paragraph ikke vilde give Anledning til megen Discussion, og jeg troede derfor, at det var muligt, at vi kunde opnaae at faae Udgiftsbudgettet behandlet idag. Imidlertid tvivler jeg dog paa, at det vil skee, navnlig med Hensyn til de Bemærkninger, som allerede det nys holdte Foredrag vilde kunne give Anledning til, og jeg skal derfor slutte Forhandlingerne for idag.

Jeg skal dernæst opgive Dagsordenen for næste Møde, imørgen Kl. 12 præcis:

- 1) Fortsættelse af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1851 til 31te Martz 1852.
- 2) Anden Behandling af Udkast til Lov om Stempletpapir til Søassurancespolicer.
- 3) Anden Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Meddelelse af Bevillinger til at afhænde Bøndergods, som hører til Lehn, Stamhuse eller Fideicommiss.
- 4) Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Beskaffenheden af, samt Tilsynet med Dampkedler, Dampmaskiner og Dampstøbe.

Mødet hævet Kl. 5.

98de Møde.

Torsdagen den 13de Martz

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmeldt, at jeg fra Folkethingets Formand har modtaget det i nævnte Thing vedtagne Forslag til Lov om en Tillægsbevilling til Finantsloven med Anmodning om dets Fremme i Landstinget.

Den første Sag paa Dagsordenen er Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Finantslov for 1851—52. Vi stand-

sebe i Gaarsmødet ved Behandlingen af § 24 med de dertil stillede Ændringsforslag. Forhandlingen er aaben.

Ordføreren: Efter den Opfordring, som den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kredss (Blechingberg) havde fremsat om at tage under Overveielse, om der ikke burde finde en Forhøielse Sted i de Lønninger, som være tilstaaede de vestindiske Embedsmænd, er dette ogsaa under Forhandlingerne i Udvalget skeet. Da der imidlertid efter den høitagede Finantsministers Forslag ved 3die Læsning af Udkastet i Folkethinget har fundet en Forhøielse Sted af de disse Embeder tillagte Gager, og da man saaledes maatte antage, at Finantsministeren derved, idetmindste for Tiden, havde fundet sig tilfredsstillet, saa fandt Udvalget ikke, at det kunde gjøre Forslag til nogen Forhøielse af de disse Embeder tillagte Gager. Udvalget tog herved i Betragtning, at det ikke havde en saa noagtig Kundskab om Beskaffenheden af dem, at det troede sig istand til, med den fornødne Sikkerhed, at gjøre et saadant Forslag, og det tog tillige i Betragtning, at der forestaaer den hele Forvaltning af de vestindiske Der en Forandring, en nærmere Regulering, og med Hensyn dertil funde det vel antages, at man vilde finde sig foranlediget til, fra Regjeringens Side at gjøre en Indskrænkning i Antallet af de Embedsmænd, som paa de vestindiske Der ere ansatte, hvilket Antal synes at være temmelig stort, og, naar dette Antal saa blev indskrænket, vilde derved ogsaa Evnen til at aflægge disse Embedsmænd paa en passende Maade forøges. Udvalget var iøvrigt efter det Kjendskab, som det havde til de vestindiske Forhold, ogsaa af den Formening, at de Gager, som for Tiden ere normerede, ere temmelig lave, og Udvalget har anset det for ønskeligt, at disse Embedsmænd bleve aflagte saaledes, at de kunde føre en saadan Levemaade, som de særdeles Forhold paa de vestindiske Der udkræve. Man erkjendte altsaa, at det var rigtigt, at Embedsmændene paa de vestindiske Der aflægges saaledes, at de kunne med Beredighed føre deres Embeder, og at de tillige kunne blive istand til at afholde saadanne Udgifter, som Opholdet der gjør nødvendige i Særdeleshed med Hensyn til Hjemsendelsen af